

Németh Bálint EMELT SZINTŰ GYAKORLATOK

lesz, mire újabb szárnycsapásba kezdesz, de apádat sehogy sem tudod meggyőzni az álom mélységéről.”

(Marno János: Daidal)

Sohasem ültél repülön, mégis repülsz. Irányított álom, úgy veszel részt benne, akár egy uralkodó, aki éppen frissen szerzett hatalma határait méri fel. Mert konok gyakorlataid végül is beérték, nappali tudatod magára ébredt alvás közben, és most bármi lehet, apró galacsinná gyúrhatod össze a falakat, vagy egyetlen rövid paranccsal ideszólíthatod, aki már régóta nincs. De te ezúttal is a legkisebb ellenállás felé haladsz, óvatosan elrugaskodsz tehát, és engeded magad sodródni, felfelé. Fokozatosan veszed át a vezérlést, pontról pontra sajátítod el ennek az idegen, mégis otthonos fizikának a törvényeit, megismerve talajvesztettséged felemelő erejét. Gyorsan tanulsz, nemsokára magabiztosan suhansz néhány méterrel gyerekkorod faluja felett, ügyesen kerülgetve a Kossuth utca villanypóznáit. Fényük azonban finoman megkarcol, s a szelíd incselkedés virtuóz mutatványra sarkall. Hirtelen alábuksz, végtelenül közel kerülsz a földhöz, aztán újra felszállsz, mámorosan szelve a kocsonyás levegőt. Hogy éber elméd túlzott önhittsége vagy az öntudatlanság lenézett szívóereje okozza-e, nem tudni, de következő mutatványod után elveszíted az irányítást álmod felett, és képességeiddel, új logikáddal együtt beleolvadsz abba a forró tagolatlanságba, ahonnan valószínűleg származol. Autóbusz motorjának zúgására ébredsz néhány évvel később, úgy tűnik, elbóbiskoltál munkába menet. A nap a szemedbe tűz, ideje hát összeszedned magad – mindjárt kezdődik a reggeli műszak a repülőtéri boltban.

kép | fotoblur.com